Reppadalen

EN MYR I GOD STAND

Det uvanlige myrlandskapet, med enorme torvavsetninger omkranset av bratte fjellsider, gjør REPPADALEN i Arna til et spennende, men lite brukt turmål for de fleste bergensere. Arnabuen derimot vet å bruke naturherligbetene.

(Svein Nord)

Det er få myrområder i Bergen som både er store og intakte. De finnes, men helst i høyden. Et av de største ligger i Reppadalen, i 400 meters høyde. Dalen henger oppe i siden til Arnadalen. Den er omtrent en kilometer lang og ender i en botn. Her i grenseområdet mellom skog og fjell er det et lett tilgjengelig turområde med skogsvei og sti opp fra Arnatveit. Tidligere var her stølsdrift. I dag er det bare sauer som beiter rundt den nedlagte stølen.

Det er få arter i vegetasjonen, men området er stort og variert. Myren er spesielt fuktig på den store flaten innerst i dalen. Et lite tjern holder på å gro igjen med flaskestarr. I den vestlige delen av dalen er det myrer med torvtuer. Slike tuer må klare seg med næringen som kommer ovenfra, regnvannet. Plantene som trives best under slike karrige forhold, er røsslyng, klokkelyng, molte og torvull. Tuene kan bli ganske høye. Da blir de lett tørre og bryter gjerne delvis sammen, sårene vises som mørkebrune partier med lite eller ingen vegetasjon. Myrene vokser sakte oppover, slik at det i løpet av tusener av år har dannet seg opptil flere meter tykke torvlag i dalen.

I Reppadalen er det også myr i skråningene, spesielt der bakken vender mot nord. Skal myr dannes i skråninger, kreves lav fordamping og høy årsnedbør. Denne myren danner mye grunnere torv og finnes kun i mindre partier mellom beitemark og bjørkeskog.

ELDORADO FOR MOSER

Den gamle veien mellom Trengereid og Takkvam bukter seg mellom utstikkende nes og inn mot steile berg og bekkekløfter. SKUGGESTRANDA er et godt navn på denne strekningen. For mange planter blir det i minste laget med lys og varme. Mange moser derimot trives svært så godt, her er det garantert beskyttelse mot uttørking (Ⓣ116, 151). På berg og blokker i de nordvendte kløftene gjør mosene seg sterkt gjeldende. De vokser i tuer eller vide matter, gjerne mange arter sammen. En av dem, kløftgrimemose, er meget sjelden i Norge. Mosen er gulbrun på farge og ikke så lett å få øye på. Den vesle binnebregnen trives også godt i dette miljøet.

dronningmose
gullhårmose
heimose
kløftgrimemose
prakttveblad-mose
rødmuslingmose

KRÅMYRANE

I en vid dalbotn, en drøy kilometer mot nord i lett turterreng og på god sti fra Gullbotnen, ligger KRÅMYRANE. De store myrflatene, i fin veksling mellom vann, bekker og spredt skog, er voksested for mange og kravstore plantearter. Siden grunnvannet siger over bergarter med mye kalk, trives de nettopp her. Myrsauløk, breiull, og engstarr og den sjeldnere myrkråkefot er noen av dem.

(Foto: Svein Nord)